

Пред обележавања десетогодишњице агресије НАТО пакта, неко је са жаљењем предвидео да ће на скуп на Тргу републике доћи мало људи и запитао се зашто је тако. Одговор је стигао одмах након окупљања. Иако је митинг протекао по плану, са бројним гостима и пред неколико хиљада људи, поново су се појавили провокатори који су успели да привуку на себе пажњу медија. Још се нису исцепале украдене патике са прошлогодишњег митинга, кад нам се десио овогодишњи. Исти они који су успели да прошле године својим понашањем испрљају чистоћу протеста против отцепљења Косова и Метохије, јуче су обесмислили обележавања датума почетка агресије на Југославију.

Медији су поново успешно игнорисали најаву митинга и, уместо да спомену да се он одржао и ко је на њему говорио, поново су своје извештаје посвећивали причама о насиљу на улицама. Нису подсетили на разлоге одржавања скупа, нису поменули госте који су на њему говорили, па ни оно о чему се говорило. Једино су патике фалиле, и то је оно у чему су организатори „главног“ дешавања овај пут затајили. Због тога су улогу спортских радњи овај пут одиграла два Мекдоналдса. Да се не заборави, то су они ресторани који су успешно и без разбијених излога преживели бомбардовање, и били пуни халапливих гостију у време док су бомбе гађале мост у Грделици, падале по нишкој пијаци, рушили Алексинац и мостове у Новом Саду. Исте хамбургере су тих дана јели НАТО пилоти у паузи убијања цивила, и они који су од тих истих пилота бежали у склоништа. Менаџери су халапливим гостима објашњавали како и они осуђују бомбардовање, али да њихов ресторан нема везе са тим, јер је он само франшиза. Тога су биле пуне новине. Данас више нико не спомиње франшизу. Да ли то више није важно, или је сад некеме у интересу да се она не спомиње, да би се на тај начин ресторани постављали као стална мета? Које је у интересу рушење Београда?

На митинг одржан на Тргу републике у организацији Народног покрета Србије и СНП 1389, на којем су били присутни и посетиоци из иностранства, дошла је група људи која је сматрала да има право да вређа говорнике, гађа их флашама, узвикује пароле непримерене скупу и прети присутнима. Тек након њиховог одласка почели су нереди по околним улицама, и то је оно што се у медијима прећуткује. Нису нереди почели на митингу, него ван њега, од стране оних који су туда само прошли, јер им он и није био циљ. Уредници вести нису споменули ни да је та група била против говорника, и против таквог митинга. Они су представљени као део дешавања, иако су осуђени од учесника протеста, а дан касније и званично од организатора. Неки медији (Б92, РТС) су злонамерно, у негативном контексту и по устаљеној традицији, једва дочекали да као организатора протеста наведу Двери српске, иако су они у то време организовали скуп у Сава центру. Неки други су крајње невешто покушали да као организаторе на једном

месту споје Образ и Нову комунистичку партију, што је могло да завара само оне најмање упућене.

Очигледно је да, чак и ако не постоји директна веза између појединих медија и хулигана на улицама, они функционишу у савршеној симбиози. Заправо, међусобна корист постоји само између медија и оних који шаљу те клинце на улице. Онима на улици је само потребно оправдање да се мало раздрмају и сукобе са полицијом, а медијима су они потребни да уз њихову помоћ дискредитују један покрет и оправдају политику коју представљају. Који је интерес оних који стварно организују такве хулиганске параде, знало би се са сигурношћу само онда кад би се тачно сазнало ко су ти људи. Ако неко још увек сумња да они постоје, резултати њиховог „рада“ у организовању тих парада насиља, и њихова „корист“ за патриотске снаге, види се сваки пут у медијима након таквих окупљања. Није могуће да неко може да ради такве ствари под плаштом патриотизма, а да не буде свестан колико то штети патриотској идеји. Ако неко већ има радикалне идеје, нека чува снагу за њихово остваривање. Оне се не исказују на контејнерима на улици. Па ће онда ствари бити јасне. Полиција ће знати да треба, и зашто треба да интервенише, а медији ће стварно имати о чему да јављају. Овако је само парада глупости, скупа и опасна по грађане и град, и штетна за идеју патриотизма и алтерглобализма.

Могу отприлике да разумем да неко у неразумном младалачком гневу може да назове званичника државе усташом. Из позиције некога ко има седамнаест година, вероватно су тешко разумљива председникова извињења и онима који то нису очекивали, и његова наивна очекивања да ће добити исто заузврат. Могу да разумем и да неко још не зна да пре узвика „дајте нам оружје“ мора да прво наврши године за то, па да онда оде у војску (не цивилну), ископа неколико ровова, залегне пар пута у блато, осети мирис барута и буку пуцњаве, и одради неколико смена страже са тим оружјем на леђима. Оно што не разумем је како је могуће да полиција не хапси оне који ту децу шаљу на улице са тако лудачким идејама у глави? Све и да је то неке интерес, какви су то људи који дозвољавају онима из сенке да и даље хушкају младе и убеђују их да су патриоте?

Долазак на митинг са таквим идејама у глави и таквим понашањем не користи Србији. Ругање говорницима и претње учесницима немају везе са пијететом према жртвама бомбардовања, ни са обележавањем датума када је за Србију почела трагична „година без пролећа“. Потпуно је небитно да ли је неко од присутних на митингу довољно патриота, да ли је комуниста, у којој је странци, ко га подржава и шта ко мисли о томе. То није био разлог окупљања. Ако неко не уме да схвати да је сврха митинга била одавање почаст палим борцима и пострадалим грађанима, тај није ни требало да долази. Србија се не брани у Мекдоналдсу. Није се бранила ни онда кад су се

Голоруки на Мекдоналдс

Пише: Зоран Грбић
четвртак, 26 март 2009 15:36

плиткоумни тамо гостили, ни сад кад га руше.